

Модіано Патрік

Життя та творчість

Патрік Модіано (нар. 1945) належить до післявоєнного покоління французьких письменників. Нестійкість суспільства після другої світової війни породила відчуття хиткості, розпливчастості буття, в якому немає за що зачепитися. Саме тому для романів Модіано характерна біблійна тема пошуку батька, першовитоків, коли автор аналізує історію як причину сьогодення. Модіано належать романи "Площа Зірки" (1968), "Нічний дозор" (1969), "Вулиця Темних Лавок" (1978), "Такі славні хлопці" (1982), "Серпневі неділі" (1989), "Дитяча роздягальня" (1989), повість "Бульварне кільце" (1972).

Герой Модіано - найчастіше людина загубленого покоління, якого "ніщо не утримує", минуле якого примарно і туманно, даний настільки ж невірний, а майбутнє ще більш невизначено. Зайвий в сучасності, герой намагається знайти свою пам'ять, дізнатися сімейну генеалогію, щоб відчувати впевненість у сучасному світі, який існує "без опори". Для художнього світу Модіано дуже важливою категорією є Хронос у всіх його іпостасях - вчора, сьогодні, завтра.

Гі Ролан, герой роману "Вулиця Темних Лавок", болісно шукає власне минуле, щоб відновити себе як індивіда, як особистість. Досвід, пам'ять можуть повертати людині "втрачений час", цьому допомагають матеріальні об'єкти (фотографії, щоденники, документи), але Ролан позбавлений в повній мірі можливості відтворити минуле, тому що амнезія перервала його здатність співвідносити особи з іменами, подіями і датами. У фіналі роману немає впевненості, чи знайшов Гі Ролан те, що шукав, і відсутній чіткий відповідь, що ж він розшукував.

Неприйняття письменником сучасності, в якій всі розмиті і роздроблені, в якій істина і гуманізм підмінені шоу-світом, проявляється в тому, що Модіано все більш схильється до неоромантичного варіанту трактування реальності. Романтична традиція виявляє себе в наявності таємниць, незрозумілих подій, в тузі за минулим, нехай не настільки яскравого й привабливого, як справжнє, але стійкого і комфортного для людини.

Крім цього, в цьому романі Модіано вдається до імпресіоністичного письма: багатство півтонів, тонка колористика епізодів, невловимість психологічних переходів, іноді навмисно різке використання чорно-білого варіанту зображення, коли фотографічний відбиток починає розбухувати пам'ять, - все це покликане підкреслити хиткість життя героя.